

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

Cap. XXXV. Abenner suscepta fide Christiana Idola confringit, atq[ue]
eorum delubra in templa conuertit: actaq[ue] quadriennio pœnitentia,
moritur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

ditamque item improbis pœnam pro-
posuit, nimirum ignem nunquam ex-
tinguendum, exteriores tenebras, im-
mortalem vermem, cœteraque tormen-
torum genera, quæ peccati serui sibi i-
psis recondiderunt.

Hæc omnia, quamplurimis sermoni-
bus, ac Spiritus sancti gratiam abunde
ipsi inesse testantibus, profecutus, tum
demum imperuestigabile diuinæ beni-
gnitatis pelagus enarrauit, quamque
ille eorum, qui ad eum sese conuertunt,
pœnitentiam libenter expectet, quodq;
nullum scelus sit, quod ipsius misericor-
diam superet, siquidem ad meliorem
frugem redire in animum inducamus.
Quod cum multis exemplis ac Scriptu-
ræ testimoniis declarasset, orationi fi-
nem imposuit.

Gehenna.

*Misericor-
dia Dei.*

ABENNER SVSCEPTA FIDE
*Christiana idola confringit, atque eorum
delubra in templa conuertit: atque
quadriennio pœnitentia, mo-
ritur.*

CAPVT XXXV.

REX autem diuinitus tradita hæc
sapientia compunctus, ingenti
voce ac

Rex Abenner inspectantibus omnibus signum Crucis adorat.

Rom. 5.

voce ac feruentissimo animo Christum Saluatorem confiterur, atque ab omni superstitioso errore abscedit, viuificaque Crucis signum inspectantibus omnibus adorat, & audientibus omnibus, Deum verum ac Dominum nostrum Iesum Christum prædicat. Atque commemorata priori sua impietate, & aduersus Christianos crudelitate & inmanitate condénata, ingens ad pietatem portio efficitur. Extabatque id, quod à Paulo dictum est, *Vbi abundauit iniquitas, illic & superabundauit gratia*

Cum igitur sapientissimus Iosaphat etiam ad rei militaris duces & satrapas, atque ad omnem denique populum de Deo atque erga ipsum pietate multa verba faceret, & quasi ignea lingua præclarum aliquid ac modulatum caneret, superueniens Spiritus sancti gratia omnes ad celebrandam Dei gloriam extabat: ita ut vniuersa multitudo una voce clamaret: Magnus Christianorum Deus est nec præter Dominum nostrum Iesum Christum, qui cum Patre & Spiritu sancto glorificatur, alius Deus est.

Rex Abenner idola evertit.

Abenner, in aurea illa & argentea idola quæ in ipsius palatio erant, acri animo impetum facit, eaque omnia deiecit, postea

posteaque in minutas partes redacta, pauperibus distribuit: sic nimirum utilia ea reddens, quæ prius utilitate omni ac fructu carebant. Quin etiam ipse cum filio idolorum templa & aras omnes obsidens, à fundamentis ipsa eruit, eorumque loco templa Deo extruxit. nec vero in vrbe duntaxat, sed etiam in tota regione eandem operam sedulo nauabant. Peruersi autem spiritus, qui in aris domicilium habebant, cum vultu pellebantur, inuictamque Dei nostri potentiam tremulo clamore testabantur: omnisque vicina regio, ac multæ item finitimæ gentes ad piam fidem sese conferebant.

*Templa Deo
adificata.*

Tum igitur, cum diuinissimus ille Episcopus, de quo superius verba fecimus, accessisset, Rex Abener fidei Christianæ elementis imbuitur, ac diuino baptismo in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, perficitur. Ac Iosaphat ex diuina piscina ipsum excipit: res sanè omnium maximè noua. Patris enim pater existit: & ei, à quo carnali modo progenitus fuerat, spiritualem regenerationem conciliat. Etenim cœlestis Patris filius erat, diuinæque profectò radicis diuinissimus fructus, radicis inquam illius, quæ clamat. *Ego sum vitis, vos palmites.*

*Patrinus
patris filius.
Ioan 15.*

S Ad

Ad hunc modum Rex per aquam ac Spiritum regeneratus, eiusmodi voluptate, quæ nulla oratione explicari potest, afficiebatur. Simulque etiam cum ipso vniuersa ciuitas, ac finitima regio diuino baptismo donabatur: lucisque filij existebant, qui prius in tenebris versabantur. Atque omnis morbus, & omnis à dæmonibus inuecta calamitas procul ab ijs, qui fide præditi erant, propellebatur: omnesque tum animis, tum

Quam diu non vides Ecclesias reedificari, Episcopos pulsos ad suas sedes recipi, Sacerdotes & Monachos ordinari, non est recepta fidei Christiana signum. Ecce qualē Rex egit

corporibus integri atque incolumes erant. Multaque item alia miracula fidei confirmandæ causa edebantur. Ecclesiæ etiam ædificabantur: & Episcopi, qui metu delitescabant, in lucem prodiebant, suasque Ecclesias recipiebant. Ac præterea alij, tum ex sacerdotum, tum ex monachorum ordine, ad pascendū Christi gregem instituebantur.

Porro Rex Abenner ad hunc modum ab improba & flagitiosa vitæ ratione sese remouens, ac de perpetratis sceleribus pœnitentiam agens, regnum omne imperium filio tradit, ipse autem in solitudine degēs, caputque cinere sine vlla intermissione aspergens, & graues gemitus edens, ac sese lachrymis ablucens, solus cum eo solo, qui vbique præ-

sens est, colloquebatur, noxarum sua- *pcenitenti-*
 rum veniam ab eo petens. Quin in tan- *am, & quo*
 tam compunctionis atque humilitatis *modo Sa-*
 abyssum sese demisit, ut ipsum quoque *tisfactio-*
 Dei nomen labiis usurpare recusaret, *nis operib^{us}*
 ac vix tandem à filio admonitus, illud *priora pec-*
 pronunciare auderet. Tanta autem, ac *cata com-*
 tam præclara in eo vitæ commutatio *pensavit.*
 fuit, ac tanta cum laude virtutis iter te-
 nuit, ut priorum iniquitatum ignoran-
 tiam pietatis magnitudine superaret.
 Cum autem quatuor annos hoc pacto
 in pœnitentia & lachrymis atque omni
 virtutis genere transegisset, in latalem
 morbum incidit. Cum autem ipsi vitæ
 finis immineret, in metu, animique an-
 xietate versari cœpit, mala ea, quæ à se
 perpetrata fuerant, in memoriam re-
 uocans. At Iosaphat consolatoria o- *Iosaphat*
 ratione coortum ei mœroris onus sub- *patrē con-*
 levavit, his verbis utens: *Quare tristis solatur.*
es, ô Pater, & quare te ipsum conturbas? Psal 41.
Spera in Deo, & confitere ipsi, qui est spes Psal. 49.
 omnium finium terræ, & in mari longe,
 qui per Prophetam clamavit. *Lauami- Esa. 1.*
ni, mundi estote, auferte malum cogitatio-
num vestrarum ab oculis meis: discite be-
nefacere. Et si fuerint peccata vestra si-
cut coccinum, tanquã nix dealbabuntur: &
si fuerint rubra sicut vermiculus, tanquã
lana al-

Lana alba erunt. Quocirca ne timeas, o Pater, nec dubio animo sis. Neque enim eorum, qui ad Deum sese conuertunt, peccata immensam ipsius bonitatem vincunt. Illa enim quocunque tandem numero fuerint, sub mensuram cadunt: Hanc autem, nec metiri, nec numerare quisquam potest. Quocirca fieri non potest, ut quod mensuræ subijcitur, id quod nulla mēsurā comprehendi potest, superet.

Huiusmodi verbis ad consolandum accommodatis, ipsius animum leniens, ac velut excastrans, eum ad bonā spem reuocauit. Deinde Pater extensis manibus gratias ipsi agebat, ac bene precabatur, diemq; eū, quo ipse in lucem editus esset, laudibus efferebat, his verbis utens: Dulcissime fili, fili inquam, qui non tam meus es, quam cœlestis Patris, quamnam tibi gratiam referam? quibus te benedictionibus prosequar? quas Deo tua causa gratias agā? Perieram enim, ac tua opera inuentus sum. Peccato mortuus eram, & reuixi. Hostis & perduellis Dei: & in gratiam receptus sum. Quid igitur tibi pro his omnibus rependam? Deus est, qui satis amplis præmiis te remunerari queat. Hoc sermone habito, cum charissimum filium
sepius

Luc. 15.

*Psal. 30.
 Iosaphat
 exequias*

læpius exosculatus fuisset, ac deinde Patri exhibitas preces fudisset, atque, *In manus tuas, bunit, collocans corpus*
 ô benigne Deus, *commendo spiritum meum, dixisset, in pœnitentia animam suam eius in monumento*
 domino reddidit.

Filius autem Iosaphat, Patrem mortuum lacrymis prosecutus, iustisq; ipsi *inter viros sanctos & penitentia*
 persolutis, corpus eius in piorum virorum sepulchris coadidit. Nec tamen *celicio texit.*
 ipse corpus regia veste obuoluit, sed *Quia vir sanctus pro*
 pœnitentiæ vestimentis exornauit. Atq; *anima Patris sui de-*
 ipse in sepulchro stans, ac manus in cœtrum tendens, lacrymasq; ex oculis *functi ora-*
 uii instar profundes, his verbis ad deum *tionem sua-*
 clamauit. *dit infertur*

Gratias tibi ago deus rex gloriæ, qui *orationes*
 solus potens & immortalis es, quoniam *uiuorum,*
 orationem meam minime despexisti, *iuuare ani-*
 nec lacrymas meas pro nihilo duxisti: *mas mor-*
 verum seruum tuum, ac Patrem meum, *tuorum.*
 à scelerata viuendi ratione auocatū, ad
 te omnium Saluatorem pertrahere vo-
 luisti, eum videlicet ab idolorum erro-
 re abducens, atque ipsi hoc donans, ve-
 te Deum verum, ac benignum intelli-
 geret. Ac nunc, ô domine Deus, cu-
 ius bonitatis pelagus peruestigari ne-
 quit, in loco pascuæ, in loco refectio-
 nis, vbi vultus tui lux plendet, eum col-
 loca: nec antiquarum ipsius iniquitatū

recordare, sed pro ingenti tua misericordia peccatorum ipsius chirographū dele, ac debitorum ipsius chartas conerce, sanctosque tuos, quos & igni & gladio de medio sustulit, cū ipso in gratiam reduc, eisq; ne ipsi infensos & iratos sese præbeant, impera. Omnia quippe tibi omniū Domino possibile sunt, hoc vno excepto, quod, quin te eorum, qui sese ad te cōuertunt, misereat, facere non potes. Misericordia enim tua, in omnes diffusa est: atque ijs, à quibus inuocaris, salutem affers, Domine Iesu Christe: quoniam decet te gloria in sæcula. Amen.

*Psal. 78,
Deo impos-
sibile est
pœnitentiū
non mise-
reri.*

*Tu qui di-
eis āniuer-
saria mor-
tuorum,
tricenaria*

*et septena-
ria orandi
pro defun-
ctis, esse cu-
pidorum
sacerdotū
inuenta
nota hic ob-
seruari se-
ptem dies
in funden-
dis precib⁹
pro Patre
mortuo.*

Matth. 7.

Huiusmodi preces & orationes Deo offerebat, septem dies à sepulchro omnino non discedens, nec cibi quicquam aut potus admittens, nec rursus somno corpus recreās, verū & lachrymis solum rigans, & cum luctibus omnem orationis facultatem superantibus in oratione perstans. Octauo aurem deniq; die in palatium reuersus, opes omnes ac pecunias pauperibus distribuit: adeo vt nullus iam, qui rerum inopia preme- retur, superesset. Paucisque diebus in huiusmodi ministerio exactis, omnes thesauros exhaust: id videlicet agens, *ne angustam portam introire paranti pecunia;*

cuniarum moles impedimentum afferret.

IOSAPHAT QUADRAGESIMO

ab obitu patris die regno suo Barachia cedit, suisq; valere iussis, in solitudinem se confert.

CAPVT XXXVI.

AT verò quadragesimo à paterni obitus die memoriam ipsius celebrans, magistratus omnes ac militaris classis & plebei ordinis haud paucos conuocat: atq; in regio throno sedens, cunctis audiētibus, hanc orationem habuit: En, vt ipsi cernitis, Abenner Rex ac Pater meus, haud secus ac pauperum quiuis, mortem obiit. Ac nec diuitiæ, nec opes, nec regia gloria, nec rursus ego Patris amantissimus filius, nec reliquorum ipsius amicorum ac cognatorū quisquā opem ipsi & auxilium adferre, atque ab inuitabili sententia ipsum eximere potuit: verū ad illud tribunal, vt præsentis vitæ rationem reddat, proficiscitur, neminem omnino, qui ipsi opituletur, secū ducens, ijs duntaxat exceptis (quæcunque tandem illa fuerint) quæ ab eo gesta sunt. Hoc autem ipsum quoq; omnibus, qui mortalem naturam nacti sunt, contingere natura cōparatum est: neque aliter fieri potest.

Ecce & quadragesimo dies obseruatur in memoriā obitus Patris.

Oratio Iosaphat.

§ 4

Nunc